

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 21. september 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1301 (MOF alm. del) stillet 26. august 2020 efter ønske fra Carl Valentin (SF).

Spørgsmål nr. 1301

"Vil ministeren kommentere artiklen "DTU: Giv ikke ansvaret for vores drikkevand til lægfolk" fra Altinget den 27. august 2019 (www.altinget.dk/miljoe/artikel/dtu-giv-ikke-ansvaret-for-vores-drikkevand-til-laegfolk) samt artiklen "Hård kritik af blødt vand-firmaer - og af statens manglende regulering af dem" fra WaterTech den 25. august 2020 (<https://pro.ing.dk/watertech/artikel/haard-kritik-af-bloedt-vand-firmaer-og-af-statens-manglende-regulering-af-dem>) og forslag fra DTU-forskere om, 1) at der skabes overblik over omfanget og kvaliteten af installationerne, 2) at lovgivningen ændres, så ansvaret for kontrol og opfølgning på vandkvalitet ligger hos en vandforsyning under opsyn af myndighederne, hvis anlægget omfatter flere husstande/kunder, og 3) at decentral vandbehandling til flere husstande kun tillades efter rådføring med kommune og generelt medfører en registreringspligt, så der skabes et overblik over omfanget og typerne af vandbehandling, jf. artiklen: "Stor sundhedsrisiko ved privat vandbehandling" fra WaterTech den 3. oktober 2019 (<https://pro.ing.dk/watertech/artikel/stor-sundhedsrisiko-ved-privat-vandbehandling-3843>)? Og vil ministeren oplyse, hvad regeringen agter at foretage sig for at sikre vandkvaliteten og sikkerheden ved blødgøringsanlæg?"

Svar

Jeg har forelagt den del af spørgsmålet, der vedrører reguleringen af private blødgøringsanlæg for Transport- og Boligministeriet, der har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

"Blødgøringsanlæg, der installeres inden for indgang til ejendom, er omfattet af reguleringen af markedsføring og salg af byggevarer i kontakt med drikkevand, jf. bekendtgørelse nr. 1007 af 29. juni 2016, som trådte i kraft den 1. juli 2016. Det bemærkes, at det også før 1. juli 2016 var lovligt at markedsføre, sælge og installere blødgøringsanlæg under iagttagelse af tidligere bekendtgørelsesregler.

Reguleringen af byggevarer i kontakt med drikkevand bidrager til at sikre, at det kolde drikkevand opfylder kvalitetskravene. Miljø- og Fødevarerministeriet yder i den forbindelse faglig rådgivning til Transport- og Boligministeriet om de krav, testgrundlag og metoder, der må gælde for byggevarer i kontakt med drikkevand, herunder også for blødgøringsanlæg.

Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer, at den største risiko ved private blødgøringsanlæg er overskridelse af kvalitetskravet for natrium og forekomst af aggressivt vand. Risikoen vurderes primært at være forbundet med uhensigtsmæssig eller forkert brug. Det følger i den forbindelse af byggeloven, at det er bygningsejerens ansvar, at en bygning til enhver tid er lovlig, er sikker at opholde sig i, og ikke frembyder fare for bygningens brugere. Bygningsejer har dermed ansvar for, at

bygningens drikkevandsinstallationer ikke udgør en sundhedsmæssig risiko, og det gælder også for vedligehold af blødgøringsanlæg.

På Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsens hjemmeside er der med bidrag fra Miljøstyrelsen udarbejdet vedledning til forbrugere om byggevarer i kontakt med drikkevand, herunder også om installation af blødgøringsanlæg i boligen. Heraf fremgår det blandt andet, at forbrugere skal være opmærksomme på korrekt installation og vedligehold af et privat blødgøringsanlæg, da der ellers kan være risiko for f.eks. overskridelse af kvalitetskravet for natrium. Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsens forbrugervejledning er tilgængelig [her](#)¹.”

Med hensyn til blødgøringsanlæg i almene vandforsyninger (central blødgøring) er disse omfattet af drikkevandsbekendtgørelsen, som hører under Miljø- og Fødevareministeriets ressort. Jf. § 3 stk. 3 i vandforsyningsloven forstås almene vandforsyninger som den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver. En boligforening er derfor omfattet af reglerne, hvis det består af et vandforsyningsanlæg, der forsyner mere end 10 ejendomme.

Efter de gældende regler er kommunen tilsynsmyndighed i forhold til de almene vandforsyninger. Det er derved kommunens ansvar at meddele tilladelse til videregående vandbehandling. Almene vandforsyningerne kan derfor ikke etablere blødgøring af drikkevandet, før kommunen har tilladt dette. Ansøgning om tilladelse til videregående vandbehandling, f.eks. blødgøring af drikkevandet, skal indeholde en teknisk, økonomisk og miljømæssig begrundelse for vandbehandlingen. Derved kan kommunen sikre, at blødgøring alene finder sted, hvor det er miljømæssigt og økonomisk begrundet, samt at det teknisk kan lade sig gøre.

Lea Wermelin

/

Henrik Søren Larsen

¹ <https://tbst.dk/da/Byggeri/Byggevarer/Byggevarer-i-kontakt-med-drikkevand#forbrugervejledning>